

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.404 van 29 maart 2000
in de zaak A. 90.415/X-9438.**

In zake : Mark VAN DOMMELE,
wonende te 1020 BRUSSEL,
Van Ermengemlaan 9

tegen :

het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, ver-
tegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstede-
lijke regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. UYTENDAELE en
J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

tussenkommende partij :

de stad BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LAGASSE,
kantoor houdende te 1170 BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mark VAN DOMMELE op 24 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de stedenbouwkundige vergunning van 10 maart 2000 van de gemachtigde ambtenaar tot het vellen van 95 hoogstammige bomen langs de Stiénonlaan en de Van Ermengemlaan te 1020 Brussel en tot de planting van 72 nieuwe bomen;

Gelet op het arrest nr. 86.247 van 25 maart 2000 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de stad BRUSSEL in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd, de debatten worden heropend en de zaak wordt vastgesteld op woensdag 29 maart 2000 om 11.30 uur;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien de nota van de tussenkomende partij;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt in persoon, van Advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat S. VERBEKE die, loco D. LAGASSE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij de onontvankelijkheid van de vordering opwerpen; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker verklaart dat de bestreden handeling enkel in het Frans is opgesteld en aangeplakt, terwijl dit in het Frans én het Nederlands moest zijn gebeurd, dat hierdoor zijn taalrechten en zijn waardigheid ernstig zijn geschaad, evenals zijn rechten van de verdediging vermits hij de beslissing nauwelijks begrijpt, dat het ontwerp van de stad hem benadeelt in de mate dat geen enkele boom opnieuw zal geplant worden in zijn straat, wat hem definitief een aangename leefomgeving zal ontnemen, dat de schending van de bestuurstaalwet en de schending van de rechten van de verdediging een niet te herstellen nadeel vormen, dat een latere vernietiging hem niet in zijn rechten zal herstellen "omdat de vergunning intussen zal zijn uitgevoerd en omdat de verzoeker de motieven en de inhoud van de vergunning niet kon betwisten en niet de schorsing ervan kon verkrijgen";

Overwegende dat de bestreden beslissing het vellen van 95 bomen en het planten van 72 nieuwe bomen vergunt; dat verzoeker, getuige zijn verzoekschrift, deze draagwijdte van de beslissing goed begrepen heeft; dat hij geen nadeel aanvoert met betrekking tot het verlies van de 95 bomen; dat verzoekers vrees dat geen enkele boom opnieuw zal geplant worden in zijn straat, niet gegrond lijkt; dat uit het administratief dossier van de verwerende partij, inzonderheid een verslag van de milieudienst van de tussenkomenende partij, blijkt dat de gevelde bomen in principe zullen worden vervangen, tenzij wanneer het gaat om bomen die vóór garagepoorten stonden of die de toegang tot de garages belemmerden; dat het betrokken nadeel overigens herstelbaar is; dat dit ook geldt voor de aangevoerde schending van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken; dat een latere vernietiging van de bestreden beslissing de schending retroactief ongedaan zou maken; dat de schending van de rechten van de verdediging van verzo-

ker er in essentie op neerkomt dat hij, ten gevolge van de miskenning van de voornoemde wetten, in zijn vordering niet met kennis van zaken "de motieven die aan de grondslag (van de bestreden beslissing) liggen, de rechtvaardiging en de werkelijke bedoeling ervan" heeft kunnen betwisten, met andere woorden dat hij in de onmogelijkheid is gesteld om in zijn vordering andere, of bijkomende, middelen te doen gelden; dat de vordering evenwel niet wordt verworpen omdat niet is voldaan aan de voorwaarde in verband met de middelen; dat bovendien verzoeker tijdens het openbaar onderzoek dat aan de bestreden beslissing voorafging, mee een bezwaarschrift van vier bladzijden heeft ingediend waarin, in het Frans, uitvoerig de motivering van de voorgenomen kapping en de keuze van de nieuw te planten boomsoort wordt bekritiseerd; dat, nog, hij op 17 maart 2000 een "Bericht aan de bewoners" heeft ontvangen waarin de tussenkomende partij in het Nederlands de motieven van de bestreden beslissing toelicht; dat aldus verzoeker ook met de verwijzing naar zijn rechten van de verdediging onvoldoende aannemelijk maakt dat hij door de bestreden beslissing een nadeel dreigt te lijden dat zowel ernstig als moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet aan de derde voorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart tweeduizend, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. LUST.